

reſerveret ſom mulig overfor Dagens politiffe Strid. Det er Dommerſtanden. Thi ganſke viſt er der Ingen, der længere hylber den gamle Overtro, at Dommerne kunne være mere upartiffe Menneſker, mere ufeilbare Perſoner end Andre, naar de beklæde Dommerſædet. De medbringe alle deres almindelige menneffelige Strøbeligheder ogſaa paa Dommerſædet. Men det vilde jo tilviſſe være glædeligt, om Dommerne havde en ſaa levende Føleſſe af deres Ralds Betydning, at de gjorde, hvad der var dem muligt, for at opretholde Anſeelsen for Uhiibthed. Efter en Angivelse af Borgmeſter Rump i Korsør — han er, ſom ærede Medlemmer ville vide, Medlem af det andet Thing — tilbeldes der Kandidat Holſt en Frettesættelſe med den Bemærkning, at det for denne Gang ikke ſkulde have videre Følger for ham. Da han imidlertid, ſiger han, var ſig bevidſt, at han ikke paa nogen Maade havde drevet politiff Agitation, tilbageviſte han med Beſtemthed de mod ham reiffte Sigteſer, og han troede ſaa, at Sagen var endt dermed; men han tog feil. Nogen Tid efter blev han nemlig pludſelig forſat fra ſin Stilling i Korsør til en ringere Stilling ved Maſnedlund Station, og han veed med Sikkerhed, ſiger han, at denne Forringelſe af hans Stilling ſkyldes politiff Denunciation, alſaa en ny Angivelse for at have drevet politiff Agitation. Denne Gang var det ikke ſelve Borgmeſteren, men en Bladudgiver og Bogtrykker Jenſen i Korsør, der opſtod mod ham. Officielt foreligger ikke den Skrivelſe, hvori Sigteſen blev fremſat af Hr. Jenſen, men der er meddelt mig et Udfat til denne Skrivelſe. Jeg kan ikke paaftaa, at ikke den egentlige Skrivelſe har undergaaet Endringer hiſt og her, men Skrivelfen eller Udfatet bærer ſaa viensynlig alle Kriterier af at være ægte, at jeg vil tillade mig, da den ikke er lang, at oplæſe den; hvis der ſkulde være Feiltagelſer, kan den høitærede Miniſter korrigerer mig. Skrivelfen ſelv, tror jeg, er et karakteriffiſt Bilag til denne Sags Hiſtorie. Denne Skrivelſe til den høitærede Miniſter fra Bladudgiver og Bogtrykker Jenſen i Korsør refereres og ſiges at være ſaalydende: „Som det er Deres Excellence bekiendt, har Korsør By ſtedſe udmærket ſig ved ſin ſtore Loyalitet og ſit rene Høirefjnd, og Deres Excellence har ofte udtalt Deres Glæde herover. Man tør derfor formode, at Deres Excellence ligeſom Korsør By ſelv vil betragte det ſom uheldigt, naar der tilføres Byen Elementer, der langt fra at ſamſtemme med de her herſkende Anſuelſer og Følelſer tvært-

imod paa alle Maader ſøge at modarbejde diſſe; og tager man ſig derfor herved den ærbødige Frihed at henſtille til Deres Excellence, om det ikke maatte befindeſ rigtigt atter herfra at fjerne den nyanſatte Inſpektionsaſſiſtent paa Korsør Fjernbanestation, cand. polyt. Holſt, om hvem det vides, at han paa offentlige Steder og blandt Stationens Folk driver en maaffe ſkjæbneſvanger Agitation mod Miniſteriet og Forvarſſagen“. Nu, i Genhold til denne ſidſte Angivelse var det ſaa, at Hr. Holſt blev forſat til Maſnedlund Station. Han ſøgte ſelv ved en Henvendelſe til den høitærede Miniſter at opnaa idetmindſte det at faae en Underſøgelſe i Gang, hvorved han paafod at kunne faae konſtateret, at Sigteſen mod ham for Agitation var fuldſtændig ubefoiet, men han blev meget beſtemt afviſt af den høitærede Miniſter. Derefter indgav han ſaa ufortøvet ſin Begjæring om Afſted, ſom han modtog, og den høitærede Miniſter ſkal, efter hvad Andrageren refererer, ſelv have ſagt ham under Audientſen, at han blev forſlyttet, fordi han kunde gjøre Skade ved de kommende Valg paa den Plads, hvor han var. Alſaa, det var ſlet ikke af tjenſtligte Henſyn, men det var udelukkende af politiff Henſyn, at Hr. Holſt blev forſlyttet og derved ſat i en ringere Stilling. Se, jeg vil nu indrømme den høitærede Miniſter alt Muligt, ja, næſten for et Dieblit det Umulige: Jeg vil antage, at det virkelig er rigtigt, at ikke blot Embedsmændene under Centraladminiſtrationen, ikke blot Lærere ved vore offentlige Skoler, men ogſaa Fjernbaneaſſiſtenter have den Pligt i deres Stillings Medfør at have ſamme politiff Mening ſom det høitærede Miniſterium. Jeg vil ſætte det for et Dieblit, og jeg vil antage, at de begaa Brud paa deres Embedspligt ved at yttre nogen Mening i modſat Retning. Alſaa, Hr. Holſt er virkelig ſkyldig til at behandles, ſom ſtet er, hvis han har drevet politiff Agitation. Men nu paafaar han, at han ikke har gjort det; han paafaar beſtemt, at det er fuldſtændig løſe Angivelſer, ſom ligge til Grund for den mod ham reiffte Beſtyldning, og ſaa antager jeg da, at den høitærede Miniſter kan være enig med os i, at hvor ſtrængt vi end ſtille Embeds- og Beſtillingsmænd overfor Politiffen, have de dog Krav paa, at der ikke handles ilde med dem, medmindre det er godtgjort, at de virkelig have gjort ſig ſkyldige i den meget forkaſtelige politiff Agitation. Der er ifølge Andragerens Oplyſninger gjort tre Ankepoſter gjældende imod ham, men de ere alle tre urigtige. Den ene, veed han, gaar ud paa, at han ſkal have udtalt ſig mod Mini-